

Sygn. akt VU 1798/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Przybyłko

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołań W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 15 maja 2012 roku znak (...)

z dnia 28 września 2012 roku znak (...)

z dnia 28 grudnia 2012 roku znak (...)

I. zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 15 maja 2012 roku, znak (...),

z dnia 28 września 2012 roku, znak (...) i z dnia 28 grudnia 2012 roku, znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. P. prawo do emerytury od dnia 05 czerwca 2012 roku,

II. stwierdza, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu wnioskodawcy prawa do świadczenia.

Sygn. akt VU 1798/12

UZASADNIENIE

Decyzjami z dni: 15 maja 2012r., 28 września 2012r. i 28 grudnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy W. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu tych decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganych ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy decyzją z dnia 15 maja 2012r. uznał wnioskodawcy **10 lat, 5 miesięcy i 8 dni** takiej pracy, a kolejnymi decyzjami (z dn. 28 września i 28 grudnia 2012r.) uznał za udowodniony okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w wymiarze **14 lat i 4 miesięcy**. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał za udowodniony jako okres pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia wnioskodawcy w:

- (...) Zakład (...) w W. od 5 października 1981r. do 31 grudnia 1983r., ponieważ wnioskodawca nie przedłożył za ten okres żadnych dokumentów potwierdzających fakt wykonywania takiej pracy,
- Przedsiębiorstwie (...) w J. – (...) od 24 maja 1988 r. do 30 kwietnia 1989 r. ponieważ wnioskodawca pracował jako „elektromonter”, „wydawca materiałów wybuchowych” oraz „konwojent materiałów wybuchowych”, a więc nie wykonywał pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przewidzianym dla danych stanowisk pracy,
- Grupie Usługowej przy (...) w J. od 1 maja 1989r. do 28 lutego 1990r. i
- (...) Sp. z o.o. (...)w M. od 3 marca 1997r. do 31 grudnia 1998r. ponieważ wnioskodawca nie przedłożył za te okresy żadnych dokumentów potwierdzających fakt wykonywania takiej pracy,
- okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 20 kwietnia 1971r. do 13 kwietnia 1973r.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył W. P., który domagał się zmiany decyzji przez zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w/w okresów pracy, podnosił, że wykonywał pracę elektromontera, a nadto okresu odbytej służby wojskowej od 20 kwietnia 1971r. do 13 kwietnia 1973r. w czasie trwania zatrudnienia i wykonywania pracy w szczególnych warunkach w Zakładach (...) SA w J. od 28 maja 1969r. do 30 września 1981r.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o ich oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. P. 60 lat życia ukończył w dniu (...) Na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca posiada 28 lat i 9 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, 14 lat i 4 miesiące pracy w szczególnych warunkach, nie jest on członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązał stosunek pracy; pobiera rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) SA w J. od 28 maja 1969r. do 30 września 1981r. W okresie od 28 maja 1969r. do 19 kwietnia 1971r. i od 4 maja 1973r. do 30 września 1981r. był zatrudniony na stanowisku elektromonter rozdzielni i sieci elektroenergetycznej i wykonywał pracę przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych, zaliczoną jako praca wykonywana w szczególnych warunkach.

W okresie od 20 kwietnia 1971r. do 13 kwietnia 1973r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(bezsporne)

W okresie od 5 października 1981r. do 31 grudnia 1983r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Zakład (...) w W. jako elektryk sieciowy. Do obowiązków wnioskodawcy należały wszystkie prace elektryka bowiem był jedynym elektrykiem w zakładzie. Wnioskodawca naprawiał silniki na tokarkach, spawarkach, obrabiarkach, wymieniał żarówki, gniazdzka elektryczne, kładł przewody elektryczne i podłączał do gniazdek, zakładał i podłączał pompy do prądu, usuwał awarie.

d: zeznania świadków: S. N. k. 91v, Z. P. k.92, E. Z. k. 92.

W okresie od 3 marca 1997r. do 31 grudnia 1998r. W. P. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. Kopalnia (...) w M. na stanowisku elektromontera.

W ramach obowiązków elektromontera wnioskodawca wykonywał na terenie zakładu przeróbczego czynności polegające na podłączaniu i wymianie silników elektrycznych w różnych maszynach typu łupiarce, piły, kruszarki,

podciągał elektryczność do tych urządzeń o napięciu 360 – 380V, kładł linie wysokiego napięcia, były to grube kable, kładzione pod ziemią i łączone do maszyn.

d :- dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy,

- zeznania świadków: A. G., k. 92v,

M. S. k. 92v-93,

W. S. k. 93,

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura powyższa przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajdują przepisy **rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.** w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezspornym był fakt, że na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca posiada wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 14 lat i 4 miesiące okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, nie jest członkiem OFE, nie pozostaje w stosunku pracy oraz 60 lat ukończył (...)

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiada nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zaznaczyć przy tym należy, że okres ten może przypadać wyłącznie do dnia 31 grudnia 1998 r. (art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej).

W. P. twierdził zaś, że w kwestionowanym przez organ rentowy okresie, tj. od 5 października 1981r. do 31 grudnia 1983r. w (...) Zakład (...) w W. i od 3 marca 1997r. do 31 grudnia 1998r. W. P. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. (...)w M. wykonywał pracę w szczególnych warunkach nadto, że okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, w czasie zatrudnienia w Zakładach (...) SA w J. (na stanowisku elektromontera) winien być zaliczony do okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zakład pracy winien wydać pracownikowi zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach, opierając się wyłącznie na posiadanej dokumentacji. Natomiast nie ulega wątpliwości – w świetle stanowiska reprezentowanego w orzecznictwie Sądu Najwyższego – że w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r., III UZP 48/84, niepubl.). Również w uchwale z dnia 10 marca 1984 r. (III UZP 6/84, niepubl.)

Sąd Najwyższy wyraźnie orzekł, że okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą być ustalone w postępowaniu odwoławczym także innymi środkami dowodowymi niż zaświadczenie zakładu pracy.

Zebrany w sprawie materiał uzasadnia zdaniem Sądu ustalenie, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w szczególnych warunkach W. P. wykonywał w okresie od 3 marca 1997r. do 31 grudnia 1998r. Wnioskodawca był wówczas zatrudniony w (...) Sp. z o.o. (...) w M.. W tym bowiem czasie ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera i odpowiedzialny za remont i eksploatację należących do Kopalni (...) urządzeń elektroenergetycznych i tym samym świadcząc stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę elektromontera wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienioną w stanowiącym załącznik do Rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. wykazie A, dział II. Jest to okres wynoszący **1 rok, 8 miesięcy i 29 dni**. Zatem, łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy – **14 lat i 4 miesięcy** wnioskodawca posiada wymagany okres co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymaganych ustawą.

Praca wnioskodawcy w okresie zatrudnienia od 5 października 1981r. do 31 grudnia 1983r. w (...) Zakład (...) w W. nie była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach. Wnioskodawca wykonywał tam prace elektryka, a takie zaś prace nie są wymienione w załączonych do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykazach.

Należy dodać, że w ustalonym stanie faktycznym okres odbywania zasadniczej służby wojskowej w okresie zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) SA w J. (na stanowisku elektromontera) też może być zaliczony do okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Wnioskodawca przed powołaniem do wojska wykonywał pracę w szczególnych warunkach po odbyciu służby wojskowej zgłosił się do pracy w terminie przed upływem 30 dni i podjął pracę nadal w szczególnych warunkach. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012r. II UK 265/11). Zważywszy jednak, że w/w uznany okres w wymiarze 1 roku, 8 miesięcy i 29 dni uzupełnia wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach, doliczanie okresu służby wojskowej stało się zbędne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wnioskodawca wykazał wykonywanie pracy w szczególnych warunkach w wymaganym wymiarze 15 lat.

Zatem na podstawie art. 477¹⁴ 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.